

Hjemmet

Hjemmets KRYDS & MIST 21 opskrifter

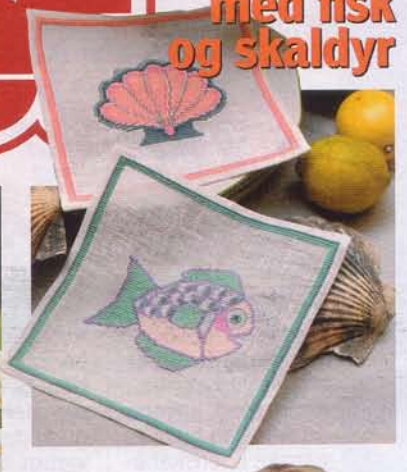
Nr. 39 - 22. september 2008 - Kr. 26,50

Ny serie Sy i korssting med fisk og skaldyr

Eva smed krykkerne

Jeg fik mit liv igen

Tre skønne kager - af samme dej

Stort tema:

Efterårets mode
- i alle størrelser

VIND GAVEKORT

Rart i en fart

Lækker hverdagsmad

Grønt - hele året

Skriv til Vibeke
Læsere beretter:

Jeg valgte den forkerte mand

Jeg fik mit liv igen

Farvel til krykkestokkene og goddag til en ny tilværelse. Eva kan nu klare sig ved egen hjælp og stråler af lykke over det, hun kalder en mirakeloperation.

I mere end 12 år var Eva Balsløv efter en arbejds-skade afhængig af sin kørestol og krykkestokke, og i lange perioder senge-liggende. Fire store operationer gjorde ikke nogen forskel. Alligevel tog Eva mod til sig og lagde sig under kniven for femte gang ...

Da Eva var blevet opereret fire gange i ryggen, fik hun en barsk besked af lægerne.

– De opgav at hjælpe mig mere og sagde, at jeg måtte lære at leve med smerter resten af mit liv. Disse ord var svære at komme over i min forpinte tilstand.

Den i dag 51-årige Eva Balsløv fejlede intet, før det gik galt for hende den 30. november 1996. Bag sig havde hun næsten et kvart århundredes virke i plejesektoren, de sidste 10 år som hjemmehjælper. Arbejdsulykken ramte hende, netop som hun havde fejret sin 40-års fødselsdag og var blevet ansat som fast handicaphjælper i et privat hjem.

– Jeg kom til at forløfte mig, mærkede et smæld i ryggen og blev næsten lam i det ene ben. Den skade gjorde mig til invalidepensionist, og smerter var i årevis en del af min dagligdag.

Det meste af tiden kunne Eva intet andet end at ligge i sengen og lide, mens hun mistede en del af sin selvtilid og styrke.

– Jeg havde det rigtig dårligt med, at andre måtte gøre alle de ting, jeg så gerne selv ville klare. Bare noget så banalt som at gå i bad og få tøj på, skulle jeg have hjælp til.

I de følgende fire år røg Eva ud og ind af flere sygehuse, men fik det stadig værre. Hendes første juleaften som patient hjemme i parcelhuset i Holeby på Lolland vækker særlige minder.

– Det var mig, der plejede at skabe hygge og stemning ved højtiderne. Men jeg lå bare på en seng i stuen, mens resten af familien dansede omkring juletræet.

Solen kaster nu et gyldent

Familien deler Evas glæde over, at operationen har båret frugt. Hun er for første gang i 12 år i stand til at nyde livet sammen med Willy og datteren Louise.

– Ih, mor, det er vel nok dejligt, at du kan tage på shoppingtur med mig, siger Louise. Hendes mor nyder også at komme i byen igen og har givet sin datter denne flotte kjole.

skær ind i stuen. Der er moderne kunst med pastelfarver på væggene, og i en lys lædersofa sidder Eva med glimt i øjnene. Var vi kommet for et år siden, ville hun have ligget forpint i sin seng.

Tro, håb og kærlighed

I januar 2001 gennemgik Eva den første af sine store rygooperationer.

Hun troede fuldt og fast på, at indgrebet ville give hende et bedre liv, men indgrebet hjalp ikke spor. Det gjorde de næste tre operationer heller ikke.

– Trods skuffelserne klynge jeg mig til håbet om bedring, for jeg nægtede at give op. Men det gjorde lægerne, da jeg i 2007 havde været gennem endnu en forgæves operation.

I de 12 år Eva var svært handicappet, magtede hendes krop ikke alt det, hun gerne ville. Hun kalder det en lykke, at hun hele tiden havde sin gode mand, Willy Bækkel, som støtte.

– Willy har altid været guld værd for mig. Han elsker også at lave mad, og er god til det, så takket være ham gik vi aldrig sultne i seng.

Familien er imponeret af, hvor godt Eva har klaret modgangen. Willy, 60 år og maskinreparatør på en fabrik, beundrer hende for at have holdt ud.

– Det er helt fantastisk, at Eva hele vejen igennem kunne bevare optimismen og være en superoptimist, selv om hun levede i et smertehelvede.

Datteren Louise på 24 år, som studerer medievidenskab

i Odense og er hjemme på besøg, roser sin mor for at have overskud til at tage sig af medmenneskers skæbner.

– Mor har en utrolig evne til at lytte, forstå og hjælpe andre. På den måde gør hun nytte som en slags sjælesørger, og det er stort, at hun samtidig kunne bevare sin egen livsglæde. Den skinnede altid gennem hendes smerter.

Mens Eva var sengeliggende, fandt hun også en ny glæde ved at glide ind i bogernes verden. Hun betegner læsningen en slags terapi, som fik hende til at glemme, hvor ondt det gjorde.

Vidunderlig fornemmelse

Evas vendepunkt blev en femte og sidste operation på en privat klinik i Tyskland.

Det var Louise, der ved et

tilfælde hørte om klinikken og fik sin mor overtalt til at lade sig operere dernede. Louise tog med og arrangerede alt det praktiske.

– Mor, som dengang havde tilbragt det meste af et år i sin seng, uden at kunne hverken stå eller gå, var meget skeptisk.

Evas læselyst er lige så stor som før, selv om hun ikke længere er tvunget til at ligge ned og læse.

Men vi havde begge den indstilling, at der fandtes et håb. Det blev heldigvis indfriet.

Operationen fandt sted den 30. maj i år og varede i fem timer. Da den var lykkeligt overstået, fik Eva et venligt klap på kinden og det gode budskab, at alt var gået godt.

– Det var en vidunderlig fornemmelse, at jeg endelig var sluppet af med smerterne og igen kunne bevæge tæerne. Jeg takkede kirurgen af hele mit hjerte og sagde til ham, at det virkede som et eventyr, for jeg følte mig forvandlet fra den grimme ælling til en smuk svane.

Med utrættelig energi har Eva kastet sig over genoptræningen af sin krop. Den var med hendes egne ord gået i et voldsomt forfald, men i løbet af forbløffende kort tid mærkede hun, at det gik godt fremad.

– Jeg føler mig som genfødt, og i mit smertefrie liv er humøret vendt tilbage for fuld udblæsning.

Eva er blevet i stand til at udføre lidt af det huslige arbejde, som Willy før var alene om at klare. Kørestolen er sat på pension, for nu kan Eva også gå igen helt uden brug af krykkestokke.

Dag for dag bliver hendes daglige gåture i nabolaget længere og længere. Forleden var hun for første gang i mange år ude at shoppe sammen med Louise, og både mor og datter havde det skønt.

– Jeg glæder mig til snart at komme på udflugt til Fyn for at besøge Louise og hendes kæreste i deres nye hus.

Eva har også en drøm om at rejse til England og opleve et af de spændende steder, hun læste om i en roman, mens hun var sengeliggende. Willy melder klar til at pakke kufferterne og glæder sig til at følge i Evas friske fodspor.

Hun sender ham et varmt smil og siger med glæde i stemmen:

– Det er vist kun fantasien, der sætter grænser for, hvad Willy og jeg nu kan foretage os sammen. Jeg er så lykkelig og tror, at alt er muligt i mit nye liv.

Af Leif Bredegaard
bre@stofanet.dk
Foto:
Søren Jansby